

ב

בשבת

לחדש

שנת חמשת אלפים ושבע מאות

לבריאת עולם למנין שאנו מניין כאן

ב

איך

בן

אמר לה להדא

בת

הוי לי לאנתו כדת משה וישראל ואנא אפלח ואוקיר ואיוון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין ומוקירין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא. וכך

אמר

חתן דנן אחריות שטר כתובתא דא נדוניה דן ותוספתא דא

קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא

דקנאי ודעתיד אנא למקני נכסין ית להו אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון דאאחראין

וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניה דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי

ובתר חיי מן יומא דנן ולעלם ואחריות וחומר שטר כתובתא דא נדוניה דן ותוספתא דא קבל עליו

חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנת ישראל

העשויין כתיקון חכמינו ז"ל דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי וקנינא מן

בן

חתן דנן למרת

בת

דא על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ביה

הכל שריר וקים

נאום

נאום

On the day of the week, the of , in the year 57 , corresponding to the day of in the year , _ son of , and , daughter of , join each other in , before family and friends to make a mutual covenant as husband and wife, partners in marriage. The groom, promises , the bride: You are my wife according to tradition. I shall cherish you and honor you as is customary among those who have cherished and honored their wives in faithfulness and in integrity." The bride, _ promises the groom: "You are my husband according to tradition. I shall cherish you and honor you as is customary among those who have cherished and honored their Husbands in faithfulness and in integrity." Furthermore, of their own free will accord, the bride and groom have exchanged tokens of this covenant of marriage in the sight of lawful witnesses according to tradition, binding themselves to each other in truth and fidelity as wife and husband. All is valid and binding.

Bride

Groom

Witness

Witness

Officiant